اخبار

دشان: فرم خوبی نداشتیم

دیدیه دشان با وجود برتری یک بر صفر فرانسه مقابل سوئد در اولین بازی تیمش در لیگ ملت‌های اروپا، چندان از شرایط تیمش راضی نبود.دشان در این باره گفت: «تمامی بازیکنان ما در بهترین فرم و شکل خود نبودند. برای این بازی و برای تقابل با تیم خوب سوئد فرصت کمی برای آماده‌سازی داشتیم. ما کنترل بازی را کاملاً در اختیار نداشتیم. در نیمه دوم کار برای‌مان دشوارتر شد و کنترل بازی را کمتر در اختیار داشتیم. با این حال ما بازی را جدی گرفتیم و موقعیت‌های کمی در اختیار حریف قرار دادیم. ما در فاز هجومی بهتر می‌توانیم عمل کنیم که این کمی نیاز به زمان دارد.»

دو حریف تدارکاتی رئال مادرید مشخص شدند

سران رئال برای قرار گرفتن بازیکنان در شرایط مسابقه دو بازی تدارکاتی را به خواست کادر فنی پیش بینی کرده اند. اولین بازی سه روز دیگر و دومی ۹ روز دیگر در ورزشگاه دی استفانو برگزار خواهد شد. رئال ۱۹ شهریور به مصاف رایوواایکانو و ۲۵ شهریور نیز به مصاف ختافه خواهد رفت. هر دو تیم از مادرید هستند و به این ترتیب ریسک بازی در خارج از مادرید نیز وجود نخواهد داشت. سران رئال معتقدند قبل از شروع فصل بهتر است تیم در مادرید متمرکز باشد تا ریسک هرگونه خطر سرایت ویروس کرونا در صورت سفر به شهری دیگر از بین برود.اولین بازی فصل رئال که مدافع عنوان قهرمانی لالیگاست، ۳۰ شهریور در ورزشگاه آنوئتا برابر رئال سوسیداد خواهد بود.

خرید یک باشگاه جدید توسط مالک اماراتی منچسترسیتی

هولدینگ «سیتی فوتبال گروپ» که مالک باشگاه منچسترسیتی است با سرمایه گذاری سنگین در یک باشگاه فرانسوی به نام تروا که در لیگ دسته دوی فرانسه حضور دارد مالک این باشگاه شد تا تعداد باشگاه‌هایش در سراسر دنیا به عدد ۱۰ برسد. سیتی فوتبال گروپ با سرمایه گذاری ۷ تا ۱۰ میلیون یورویی در این تیم فرانسوی حالا سهامدار ارشد باشگاه شده و سهام مدیریتی را در اختیار دارد. به جز سیتی گروپ یک بازرگان فرانسوی به نام ماکسیم ری هم سهام اقلیت باشگاه تروا را دارد و در هیات مدیره خواهد بود. فران سوریانو مدیر اجرایی ارشد سیتی فوتبال گروپ در این باره گفت: « ما همیشه به فوتبال فرانسه علاقه داشتیم و باشگاه تروا را می پسندیدیم. از اینکه دهمین باشگاه را خریداری کردیم و حالا در فوتبال فرانسه حضور دائمی داریم خوشحال هستیم. هدف ما به عنوان سیتی فوتبال گروپ به نمایش گذاشتن فوتبال زیبا و شناسایی و کشف استعدادهای جوان و حضور دائمی در قطبهای فوتبال دنیا است». سیتی فوتبال گروپ علاوه بر منچسترسیتی، مالکیت باشگاه های نیویورک سیتی، ملبورن سیتی، یوکوهاما مارینوس ژاپن، مونته ویدئو تورکه در اروگوئه، خیرونا در اسپانیا، سیچوان جیونیو در چین، بمبئی سیتی در هند و لومل در بلژیک را به عهده دارد. مالک هولدینگ سیتی گروپ هم گروه سرمایه گذاری و توسعه ابوظبی است که به شیخ منصور بن زاید آل نهیان برادر امیر ابوظبی و رئیس امارات متحده عربی است.

هوگو سانچس: مسی به خاطر مشاوره بد پدرش مجبور شد در بارسلونا بماند

داستان جنجالی درخواست لیونل مسی برای جدایی از بارسلونا دو روز پیش با مصاحبه او با سایت گل به پایان رسید و این بازیکن اعلام کرد؛ از آنجایی که نمی‌خواهد باشگاه را به دادگاه بکشاند تا پایان قراردادش که یک سال دیگر اعتبار دارد، در نوکمپ می‌ماند.

در این بین هوگو سانچس اسطوره مکزیکی رئال مادرید می‌گوید که ماندن مسی در بارسلونا به دلیل توصیه غلط پدر و مدیربرنامه‌های او خورخه بوده است. سانچس درباره مسی ۳۳ ساله به ESPN گفت: فکس بی‌موقعی که از سوی مسی به باشگاه ارسال شد، تنها باعث شد که رئیس باشگاه قدرت بیشتری پیدا کند و به او زمان کافی داد تا از اراده و انگیزه مسی کم کند. مسی به خاطر مشاوره بدی که از پدر و تیم حقوقی‌اش دریافت کرد، چاره‌ای نداشت جز اینکه در بارسلونا بماند، چون مدیران باشگاه می‌توانستند از فکسی که مسی ارسال کرد بود علیه خودش استفاده کنند و این برای وجهه این بازیکن نزد هم‌تیمی‌هایش بد می‌شد.سانچس افزود: از قضا مسی وکلایی داشت که قبلاً هم با بارسلونا کار کرده بودند اما به دلیل تعارض در منافع، باشگاه کاتالان تصمیم به تغییر استراتژی گرفت. اگر مسی و پدرش تصمیم به ترک بارسلونا داشتند، آنها نباید زمان‌شان را هدر می‌دادند و قبل از تمام شدن مهلت‌شان برای اعلام جدایی به باشگاه می‌گفتند که قصد جدایی دارند، آن هم به عنوان بازیکن آزاد و بدون پرداخت غرامت. اگر آنها چنین برنامه‌ای داشتند، باید به این شیوه کارشان را پیش می‌بردند. مشکل دوم مسی این بود که بدون اطمینان آن فکس را ارسال کرد و هنوز نمی‌دانست که آیا تیمی هست که غرامت ۷۰۰ میلیون یورویی فسخ قراردادش را بپردازد یا نه آن هم در شرایط فعلی و به خاطر بحران کرونا، هیچ تیمی توان انجام چنین سرمایه‌گذاری کلانی را ندارد. او عنوان کرد: مسی الان دیگر چاره‌ای ندارد جز اینکه در ۱۱ ماه آینده چند استکان چای سیر بنوشد (کنایه از تقویت و آماده کردن خود). مسی دوست دارد جام ببرد و برای رسیدن به این هدف دنبال تیم دیگری خواهد بود تا در آنجا بتواند ثابت کند که بهترین بازیکن تاریخ فوتبال است. تمام این مشکلاتی که برای بارسلونا رخ داد، حواس مسی را برای فصل آینده پرت خواهد کرد، به طوری که خیلی‌ها به رفتارها و تعهد او هم شک خواهند کرد و باور خواهند کرد که او دیگر همان مرد جوانی نیست که دور تا دور زمین بازی می‌دوید.

رقص آخر

لیونل مسی دیر عمل کرد، چه وقتی می‌خواست رسماً به بارسلونا بگوید از این تیم می‌رود و به ضرب‌الاجل قیدشده در قراردادش نرسید و چه حالا که می‌خواست به همه بگوید در بارسلونا می‌ماند. ده روز بعد از آنکه اعلام کرد قصد جدایی دارد، خبر داده که دوباره در بارسلونا بازی می‌کند. گفتند این بیانیه ساعت پنج منتشر شده، پنج دقیقه بعد هیچ خبری نبود، هرچند بار صفحه را ریفرش می‌کنی، خبری نیست. ۱۰ دقیقه بعد، همینطور، ۲۰ دقیقه، نیم ساعت بعد فرقی نکرده. ۲۰ دقیقه به شش، ۱۰ دقیقه به شش. زود باشید دیگر.

تا شش خبری نیست و بعد مصاحبه‌ای توضیحی که ساعاتی قبل ضبط شده، منتشر و سکوت شکسته می‌شود: مسی از نوکمپ نمی‌رود. او تصمیم گرفته بماند. البته او چنین تصمیمی نگرفته، برایش تصمیم گرفته‌اند و به شکست اعتراف کرده. اینکه او هنوز بازیکن بارسلونا است را تغییر نظر ۱۸۰ درجه‌ای می‌دانند اما نیست. می‌گویند فکرش را عوض کرده اما نکرده. او همچنان در بارسلونا است چون گیر افتاده، هیچ دلیل دیگری ندارد. او این فصل در بارسلونا می‌ماند چون نگذاشتند برود.

تیم باید واکنش نشان دهد. باید متقاعدش کنید و نگهش دارید، بتوانید با او و برای او کار کنید. اگر نتوانید یا نخواهید، باید مدیریت کنید. باید به طریقی به او انگیزه بدهید. آیا چیزی شبیه «رقص آخر» (مستندی درباره دوران حرفه‌ای مایکل جردن بخصوص فصل آخرش در شیکاگو بولز) درست می‌کنید شبیه به کورس قهرمانی بی‌سابقه شیکاگوبولز در NBA؟ خداحافظی یک‌ساله و وداع در اوج؟ مسی قبول می‌کند؟ آیا فایده‌ای دارد وقتی مربی عوض شده و لوییس سوارس در مسیر خروج است؟ مسی می‌تواند راه مایکل جردن را برود وقتی هیچ نمونه‌ای از اسکاتی پیپن یا فیل جکسون در تیمش نیست؟

خیلی فوتبالیست‌ها در موقعیت و باشگاهی قرار می‌گیرند که نمی‌خواهند. قدرت بازیکنان چیزی شبیه افسانه است و سرنوشت همیشه آنطوری که می‌خواهید رقم نمی‌خورد. در این مورد خاص، حتی قدرتمندترین بازیکن که متهم بود به کنترل باشگاه، باید تبعیت کند. چندان عجیب نیست، در واقع بازیکنان با یک شال و پیراهن عکس می‌گیرند و لبخند می‌زنند در حالی که بیشرشان این را نمی‌خواستند اما مسی مثل همه نیست.

وقتی چنین چیزی پیش می‌آید، همه وانمود می‌کنند همه چیز عالی است، یک خط زیرش می‌کشند و از آن می‌گذرند. مسی این کار را نکرد. او مثل خیلی‌ها نیست که بروند و بعد بخزند و برگردند. مسی حرف زد. اگر مصاحبه‌اش با روبن اوریا را ندیده‌اید، همین الان این کار را بکنید، استثنایی است و البته باعث اتفاقات بعدی. اگر به اندازه کافی اصلاح اوضاع سخت بود، حالا سخت‌تر شده. ماندن صرف کافی نیست. راه زیادی مانده تا ترمیم صورت بگیرد البته اگر ممکن باشد. بارسلونا دل مسی را به دست نیاورد، راضی‌اش نکرد، مجبورش کرد.

البته این پیروزی به حساب نمی‌آید بخصوص حالا که مسی اینقدر روراست است و تأکید دارد برای اینکه کار به دادگاه نکشد، ماندنی شده، اعتراف می‌کند می‌خواسته و می‌خواهد برود، اینکه ناراضی است و باشگاه فریبش داده و اینکه به برنامه باشگاه اعتقادی ندارد. کدام برنامه؟ مسی گفت: «مدت‌ها است برنامه‌ای ندارند، فقط حساب و کتاب‌های‌شان را درست می‌کنند و چاله‌ها را پر می‌کنند» و او فکر نمی‌کند به این زودی‌ها تغییری صورت بگیرد.

اعتمادش از بین رفته و این فرآیند فقط تلخکامی‌اش را بیشتر کرده. چطور می‌توانی برگردی؟ چطور می‌توانی در زمین همان بازیکن قبل باشی؟ سن مسی بالا رفته و خودش هم خوب می‌داند. از این حرف زده بود که سال‌های پایانی‌اش را با شادی سپری کند و منظورش در بارسلونا نبود. حالا چه می‌شود؟ به نوکمپ برود، چه می‌گوید و چه می‌کند؟ قبل از این هیچ کس انتظار رفتنش را نداشت و حالا ماندنش.

مسی نگفت می‌رود. او رفت یا طوری عمل کرد که انگار رفته. در رفتارش برای خودداری از تمرین با تیم انسجام دیده می‌شد؛ چرا باید خودش را خسته کند وقتی ماندنی نیست؟ او نماند چون می‌خواست برود و برگشت. باز هم نه به این خاطر که می‌خواست بماند بلکه نگهش داشتند، برخلاف میلش.

مسی تأکید کرده: «با تمام وجود در خدمت تیم خواهم بود» و با اشتیاق و تعصب و استعدادی که در او سراغ داریم، همینطور خواهد بود. شاید فوتبال پناهگاه او باشد، جایی که بتواند خودش را پیدا کند. شاید هیچ جا برایش بهتر از زمین فوتبال نباشد. شاید کادر فنی و بازیکنان، تیمی ساختند که او را از باشگاه و بافتش، از بحرانی که احاطه‌اش کرده و از مردمی که تحمل دیدنشان را هم ندارد، جدایش کند. شاید تا حدودی بتوانند در برابر تصمیم‌گیران و قدرتمندان باشگاه برای او اتحادی درست کنند. این هم ممکن است که خشم به او انگیزه مضاعف بدهد، اینکه مصمم شود برای تاریخ‌سازی و اینکه به عوضی‌ها اجازه ندهد به خواسته‌شان برسند. او گفته: «آزاردهنده است که عده‌ای درباره عشق من به باشگاه ابراز تردید کردند.» شاید اینها به او انگیزه دهد و قله‌های بیشتری را فتح کند.

شاید اما یک چیزهایی در این ده روز عوض شده. خودش را رها کرده بود تا زنجیرهایی که عقب نگهش می‌دارند را پیدا کند. حالا حداقل برای یک فصل دیگر در اسپانیا بازی می‌کند چیزی که فکرش را نمی‌کرد و همچنان برایش چندان جذاب نیست. او حرف زد درباره اینکه این لحظه چطور برایش پیش آمده، اینکه چطور خواسته دوباره انگیزه و اشتیاق بگیرد و اینکه به دنبال شادی و رضایت است. گفته به آن «نیاز» داشته. از او دریغ کردند.

رونالد کومان مربی جدید بارسلونا گفته تنها بازیکنانی را می‌خواهد که با تمام وجود می‌خواهند باشند. او حالا مثل همه می‌داند این شامل حال مسی نمی‌شود. مسی هم مدیریت جدید تیم را تأیید نکرده و هیچ شاهدی نیست مبنی بر اینکه او باور داشته باشد اوضاع تیم فرق کرده. او در این پنج سال دیده اوضاع چقدر سریع تغییر می‌کند و به این باور رسیده راه بازگشت صعب و طولانی است. او گفته: «نمی‌دانم چه اتفاقی می‌افتد. مربی جدید آمده با ایده‌های جدید. خوب است اما باید دید تیم چطور به آن واکنش نشان می‌دهد و آیا برای رقابت کافی است یا نه.»

این مسی قبل نیست و چیزی درون او واقعاً از بین رفته. او از نظر احساسی دیگر نمی‌تواند همان مسی باشد. البته هنوز چیز زیادی مشخص نیست درباره اینکه چه تغییراتی در حس او نسبت به بارسلونا پیش آمده با اتفاقاتی که رخ داده.

ناامید از ایتالیای بی‌رمق

هر کسی که نخستین بازی تیم ملی ایتالیا در فصل جدید لیگ ملت‌های فوتبال اروپا را مشاهده کرده باشد به شما می‌گوید باید صبور باشید. حتی در یک سال عادی، پسران لاجوردی‌پوش ترجیح می‌دهند اولین بازی‌شان در ماه سپتامبر یک اسپاگتی مغزپخت و اشتهاآور باشد. بازی با بوسنی و هرزگووین در فلورانس اما از این حرف‌ها سست‌تر و بی‌رمق‌تر بود.

حس یک ضربه گیج‌کننده را داشت بعد از روزهای فوق‌العاده‌ای که قبل از شیوع ویروس کرونا و قرنطینه از ایتالیا دیده بودیم، البته اگر یادتان باشد. آتزوری که دوباره روی شانس را به خود دیده بود، فوتبال جذابی بازی می‌کرد و نتایج خوبی به دست می‌آورد. در این بازی اما از هیجان و انگیزه خبری نبود.

منصفانه باید گفت هیچ کس موافق نیست که ترکیب اصلی آن چیزی بود که روبرتو مانچینی می‌خواست. در نبود ژرژینیو و مارکو وراتی، دو محور تیم، تیکی تاکای ایتالیایی دو تا از بازیگران اصلی‌اش را نداشت و آنچه در نتیجه به دست آمد باعث شد مردم از تماشای این فوتبال در خانه‌شان هم احساس ضرر کنند هرچند دولت نیمی از هزینه‌اش را پرداخته باشد.

بازی هجومی قرار بود از طریق لورنزو اینسینیه شکل بگیرد اما او به خوبی کنترل شد تا اثرگذاری‌اش به حداقل ممکن برسد. فدریکو کیزا در زمین تیم باشگاهی‌اش نتوانست کار خاصی انجام دهد و آندرهآ بلوتی توپ‌های خوب زیادی دریافت نکرد. حتی «آقای گل‌ها» یعنی چیرو ایموبیله هم در دقایق اندک حضورش در زمین چندان مؤثر نبود. هر دو گل بخصوص گل تیم میزبان با چاشنی شانس همراه بود. البته ادین ژکو دستی که به او دستمزد می‌دهد را گاز گرفت و از آشفتگی محوطه جریمه آتزوری با زدن ضربه آخر بهره برد. تنها یک تغییر مسیر خوشایند به استفانو سنسی که پرمشغله اما نه چندان درخشان بود، اجازه داد گل تساوی را بزند.

نتیجه‌گیری سریع آسان است-همانطور که خیلی‌ها این کار را می‌کنند- اما مانچو نتیجه بدی گرفت. در گروهی که لهستان و هلند هم حضور دارند، تساوی خانگی مانند از دست دادن شانس صدرنشینی در گروه لیگ ملت‌ها است البته قضاوت نهایی را به مسابقات مهم‌تر پیش رو واگذار می‌کنیم.

اگرچه این تورنمنت برای جلوگیری از بازی‌های دوستانه بی‌فایده ترتیب داده شد اما هنوز هم حسی مشابه را القا می‌کند. شاید جای خالی جمعیت که به قول لئوناردو بونوچی نان روی میز غذا هستند، این حس را تقویت کرد. حتی بازیکنان نیمکت‌نشین اواخر نیمه اول با هم جوک رد و بدل می‌کردند و این تأیید می‌کند آن مسابقه‌ای نبود که واقعاً اهمیت داشته باشد. پیامی که از سکوها ساطع می‌شد، این بود: «در بازی‌های مهم‌تر ما را قضاوت کنید.»

البته زنگ خطرهایی در این بازی به صدا درآمد و آنها همان قدیمی‌ها هستند که بارها درباره‌شان صحبت کرده‌ایم. ایتالیا برابر تیم‌های دفاعی سرسخت که برخی بازیکنان ماهر و تکنیکی دارند، با مشکل مواجه می‌شود و بدون تردید این بازی یکی از آنها بود ضمن اینکه در بیشتر بازی خبری از خیال‌پردازی نبود.

اما اجازه بدهید لحظه‌ای از شلیک به این آتزوری دست برداریم. زمان زیادی گذشته-که در دوران مدرن، ابدیت محسوب می‌شود- اما قطعاً خیلی زود است اگر بخواهیم همه پیشرفت‌هایی را که قبل از کرونا در تیم ایتالیا به وجود آمده بود، نادیده بینگاریم. بهتر است بازی‌های آینده تیم را ملاک قضاوت قرار دهیم نه اینکه نزدیک بود رکورد شکست‌ناپذیری‌شان در ورزشگاه آرتمیو فرانکی را به خطر بیندازد.

این روزها، خیلی به فاصله چند توییت مرز میان شکوه و درماندگی را طی می‌کنند اما ما که با فوتبال آشنا هستیم، باید نگاهی وسیع‌تر داشته باشیم. پرده به شکلی کسالت‌بار و ناامیدکننده کنار رفت اما این چیز جدیدی نیست. ایتالیا همیشه توانش را مقابل رقبای جدی‌تر نگه داشته. اگر بازی‌های بعدی گروه همینطور خسته‌کننده باشند، آن وقت جای نگرانی است اما فعلاً تقصیرها را به گردن سپتامبر می‌اندازیم و امیدواریم در آینده فوتبال بهتری از ایتالیا ببینیم.

حالا دیگر اقتدار او هم مانند گذشته نیست و نگاه دیگران نسبت به او تغییر کرده. آیا او می‌تواند مثل قبل رهبری کند و آیا دیگران

تبعیت می‌کنند؟ برخی هم‌تیمی‌ها رفتن او را باور کرده بودند، هیچ کدام چیزی در این باره نگفتند و سکوت اختیار کردند. برخی از تغییر در فرهنگ باشگاه، ساختار جدید و رهبران متفاوت استقبال کردند. آنها شاهد این ماجرای غم‌انگیز و عواقبش بودند. مثلاً این سؤال مطرح می‌شود، آیا مسی هنوز هم می‌تواند کاپیتان باشد؟ سؤالات دیگری هم هست: او کجا قرار است بازی کند؟ یا ساده‌تر اینکه اصلاً بازی می‌کند؟

خب البته بازی می‌کند و چطور ممکن است با این دعوا برای نگه داشتنش بازی نکند؟ اما آیا واقعاً این همان چیزی بود که می‌خواستند؟ آیا این همان چیزی است که کومان به دنبالش است؟ اگر او یک شروع مقتدرانه را ترجیح نمی‌داد و می‌خواست همه چیز را از نو بسازد و سطح انتظارات را پایین بیاورد، حالا همه چیز برایش فراهم است. مسی گفت رفتنش به نفع همه است و شاید کومان با او هم نظر باشد. او می‌داند فضای مانورش حالا تنگ‌تر شده و حالا او است که باید با مسی کنار بیاید.

سانتوس: معلوم نیست رونالدو در سوئد بازی کند

تیم ملی فوتبال پرتغال شب گذشته (شنبه) در نخستین بازی خود از مرحله گروهی لیگ ملت‌های اروپا، تورنمنتی که در اولین دوره برگزاری آن قهرمان شد، در دیداری خانگی به مصاف تیم ملی کرواسی رفت و این تیم را با نتیجه ۴ بر یک شکست داد.

پرتغالی‌ها در حالی این بازی را به آسانی بردند که کاپیتان و ستاره خط حمله‌شان کریستیانو رونالدو را هم به دلیل گزیده شدن پایش توسط یک زنبور در اختیار نداشتند. رونالدو این بازی را از روی سکوها تماشا کرد و به این ترتیب به نظر می‌رسد که هنوز شانس همراهی کشورش در بازی هفته دوم مرحله گروهی لیگ ملت‌ها را داشته باشد.

فرناندو سانتوس سرمربی تیم ملی پرتغال پس از این بازی به خبرنگارانی که درباره رونالدو از او سؤال پرسیدند، به شبکه RTP پرتغال گفت: من برای این بازی قصد نداشتم به رونالدو استراحت دهم. اگر او شرایط بازی داشت، قطعاً در ترکیب اصلی قرار می‌گرفت و می‌توانست بازی کند. او صبح روز بازی تمرین کرد و الان هم احساس بهتری دارد. در حال حاضر وضعیت او به گونه‌ای است که می‌تواند همراه با ما به سوئد سفر کند. آنجا اما خواهیم دید که آیا او می‌تواند بازی کند یا نه. او مصدوم نیست اما عفونتی که در پایش به وجود آمده باید برطرف شود.

سانتوس اگرچه رونالدو را در اختیار نداشت اما از طرفی همین موضوع سبب خرسندی او شد، چرا که شاهد آن بود که تیمش بدون بهترین مهره‌اش نیز می‌تواند یک بازی مسلط ارائه کند؛ هر چند این مرد پرتغالی گفت که این موضوع او را غافلگیر نکرده است. سرمربی تیم ملی پرتغال ادامه داد: با توجه به چیزهایی که من در تمرینات تیمم در یک هفته اخیر دیدم، این بازیکنان به من نشان دادند که می‌توانند کارشان را پیش ببرند. این تیم بازیکنانی دارد که یکدیگر را خوب می‌شناسند. تنها کاری که آنها باید انجام دهند این است که یادشان بمانند

در گذشته چه کاری‌های انجام داده‌اند. تیم من با نهایت تعهد و انگیزه بازی کرد. در بخشی از دقایق بازی هم شاید عملکردمان کمی افت کرده باشد اما این هم بخشی از فوتبال است.

پرتغال در گام بعدی سه‌شنبه شب میهمان تیم ملی سوئد خواهد بود.

پیولی: میلان کمبود بازیکن تدافعی دارد

استفانو پیولی، سرمربی تیم فوتبال میلان درباره بازی این تیم مقابل شامراک راورز ایرلند در دور دوم مرحله مقدماتی لیگ اروپا اعتراف کرد که از بابت ضعف تدافعی تیمش تا حدودی نگران است و اینکه حریف از شاگردان او آمادگی بالاتری برای این مسابقه دارد. پیولی که شاگردانش شب گذشته (شنبه) در یک دیدار دوستانه در ورزشگاه سن‌سیرو مقابل تیم دسته دومی مونتزا (تیم تحت تملک سیلویو برلوسکونی مالک سابق باشگاه میلان) با نتیجه ۴ بر یک به برتری رسیدند، پس از این بازی به شبکه تلویزیونی باشگاه میلان گفت: این بازی به ما کمک کرد که بسیاری از بازیکنان‌مان گرم شوند که این برای بازی‌مان در مرحله مقدماتی لیگ اروپا بسیار مهم خواهد بود. مصاف میلان و شامراک راورز ۱۷ سپتامبر (۲۷ شهریور) و ۴ روز قبل از اولین بازی این تیم در سری A مقابل بولونیا برگزار خواهد شد.پیولی درباره وضعیت تیمش برای مصاف با حریف ایرلندی گفت: مقابل مونتزا ما هیچ بازیکنی مصدومی نداشتیم. و ریتم بازی‌مان را حفظ کردیم. اما مهم این است که برای بازی مقابل شامراک تمرکزمان را بالا ببریم، چون من تنها چند روز قبل از آن بازی تمام بازیکنانم را در اختیار خواهم داشت. حریف ما تیمی است که از نظر فیزیکی وضعیت بهتری نسبت به ما دارد، چون فصل فوتبال در ایرلند شروع شده و به همین دلیل هم ما باید از نظر روانی با آمادگی کامل به مصاف این تیم برویم. باشگاه میلان در فصل نقل و انتقالات امسال بد کار نکرده است و با حفظ زلاتان ابراهیموویچ، به خدمت گرفتن براهیم دیاس و به زودی عقد قرارداد با تونالی، هواداران را به فصل آینده امیدوار کرده است. با این حال سرمربی روسونری می‌گوید که انتظار دارد باشگاه در بخش دفاعی هم برای او بازیکنان جدید بخرد.وی تأکید کرد: ما در فاز دفاعی کمبود مهره داریم، چرا که آلیسو رومانیولی، متئو موساکیو و آندرهآ کونتی همگی مصدوم شده‌اند. من به طور مرتب با باشگاه و مدیرانش در تماس هستم. البته هنوز تا پایان پنجره نقل و انتقالات زمان زیادی باقی مانده است و باید دید که شرایط چگونه پیش می‌روند.گفته می‌شود که میلان در آستانه جذب قرضی تیموئه باکایوکو از چلسی با قراردادی دارای بند خرید قطعی است. پیولی اما حاضر به رد یا تأیید این موضوع نشد.

اخبار

مورینیو: باخت در دوران پیش فصل ناراحتی ندارد

تاتنهام که دوران آماده‌سازی پیش فصل را برای حضور در فصل آتی لیگ برتر آغاز کرده دیروز در یک بازی دوستانه مقابل واتفورد قرار گرفته و با نتیجه ۲-۱ شکست خورد. ژوزه مورینیو سرمربی تاتنهام اما گفت از این باخت ناراحت نیست چرا که بازی‌های دوستانه پیش فصل هدف دیگری را دنبال می‌کند.

تاتنهام در همان نیمه اول دو گل از واتفورد که فصل آینده در چمپیونشیپ بازی می‌کند دریافت کرد تا نیمه اول با همین نتیجه به پایان برسد. در نیمه دوم اما سونگ هیون مین که برای اولین بار بازوبند کاپیتانی تاتنهام را به بازو بسته بود در دقیقه ۷۹ پشت ضربه پنالتی ایستاد تا بازی با نتیجه ۲-۱ به پایان برسد. مورینیو در پایان بازی به وبسایت تاتنهام گفت: « این بازی برای نکات مثبت داشت. بازیکنانی که نیاز به بازی کردن داشتند فرصت این را پیدا کردند و بعضی از آنها ۹۰ دقیقه بازی کردند. نکته مثبت دیگر این بود که واتفورد بازی را خیلی جدی گرفته بود من از این خوشم آمد. آنها جدی بودند و بازی را برای ما واقعاً سخت کرده بودند. من وقتی سه بازی دوستانه را بردیم خیلی خوشحال نبودم چون آن بازی ها نکته مثبتی برای ما نداشت و از باخت در این بازی هم ناراحت نیستم چون این بازی پر از نکات مثبت بود».

فان‌دبیک در رئال بازیکن افتضاحی می‌شد

چند روز پیش بود که منچستریونایتد خبر از جذب دانی فان دبیک از آژاکس با رقم ۴۰ میلیون یورو داد. ستاره هلندی که دو فصل قبل با آژاکس تا نیمه نهایی لیگ قهرمانان پیش رفت و توجه بسیاری از باشگاه های بزرگ را به خود جلب کرد، از این پس با پیراهن سرخ منچستر در میادین حاضر خواهد شد. خیلی زود و پس از این انتقال فاش شد که فان دبیک با رئال به توافق نهایی رسیده بود ولی باشگاه مادریدی پس از شیوع کرونا و مشکلات اقتصادی عقب نشینی کرد. هم خود بازیکن و هم مدیر برنامه های او این مساله را تایید کردند. روبن یونکیند مربی آکادمی باشگاه آژاکس اما معتقد است منتفی شدن انتقال فان دبیک به رئال به سود این بازیکن شده است. او در این رابطه به «Manchester Evening News» گفت:« دانی در لیگ برتر زیر ذره بین خواهد بود. متوسط سنی این لیگ، ۲۶ یا ۲۷ سال است و هرچند دانی هنوز سن پایینی دارد ولی او پیش از این در آژاکس ثابت کرده است که توانایی های لازم را دارد و از حیث مهارت و تکنیک مشکلی برای رقابت با ستاره های لیگ برتر نخواهد داشت.» یونگکیند ادامه داد:« دانی عاشق چالش های جدید است و او همیشه به دنبال پیشرفت بوده که از این نظر قابل ستایش است. زمان جدایی او از آژاکس هم مناسب بود؛ حداقل در مقایسه با زمان جدایی جاستین کلایورت و انتقالش به رم. همچنین او به باشگاه درستی هم پیوست. منچستریوتایتد سابقه خوبی در میدان دادن به جوانان دارد و نسبت به رئال انتخاب بهتری بود. معتقدم دانی شاید در رئال تبدیل به بازیکن افتضاحی می شد. سبک بازی یونایتد هم به سبک بازی او نزدیک تر است و خوشبین به درخشش او هستم.»

مودریچ: آرزویم بازنشستگی با پیراهن رئال است

لوکا مودریچ برنده توپ طلای ۲۰۱۸ در سن ۳۴ سالگی رویای بازنشستگی با پیراهن رئال را دارد. ستاره ای که تابستان ۲۰۱۸ چیزی تا پیوستن به اینتر فاصله نداشت، در نهایت قراردادش را تمدید کرد و تا سال بعد به کهکشانی ها متعهد است ولی هنوز مشخص نیست که از سوی باشگاه به وی پیشنهاد تمدید خواهد رسید یا خیر. روال باشگاه با بازیکنان بالای ۳۲ سال، تمدید فصل به فصل است. مودریچ در مورد آینده اش در رئال گفت:« در سن و سال من نمی توان برنامه هایی بلند مدت داشت. یک سال از قراردادم باقیمانده و می خواهم تمام انرژی ام را بگذارم تا با رئال بار دیگر عناوین قهرمانی را کسب کنم. اگر در رئال بازنشسته شوم، اتفاق فوق العاده ای خواهد بود و این آرزوی من است ولی در این مورد تصمیم گیرنده باشگاه است. بازیکنان اندکی هستند که توانسته اند با پیراهن رئال بازنشسته شوند و دوست دارم من هم یکی از آنها باشم. هنوز قدرت و توانایی بازی در بالاترین سطح را دارم و اگر از رئال پیشنهاد تمدید نرسد، یک تیم دیگر را برای ادامه فوتبالم انتخاب خواهم کرد.» مودریچ سال ۲۰۱۲ بود که از تاتنهام به رئال پیوست. او در مورد تجربه بازی در لیگ برتر گفت:« از هر ۴ سال بازی برای تاتنهام لذت بردم و معتقدم بهترین فوتبال را به نمایش می گذاشتیم ولی متاسفانه نتوانستیم فاتح هیچ جامی بشویم. هنوز هم با افرادی در باشگاه که به من کمک زیادی کردند، در ارتباط هستم.» یورو ۲۰۲۱ و جام جهانی ۲۰۲۲:« در مورد حضورم در جام جهانی قطر مطمئن نیستم ولی در مورد یورو ۲۰۲۱ با قاطعیت بیشتری می توانم حرف بزنم.

چلسی تصمیم به تمدید قرارداد باتشوایی گرفت

باشگاه فوتبال چلسی در مورد آینده میچی باتشوایی تصمیم گیری کرد.چلسی عاقبت در مورد فوروارد ۲۶ ساله اش تصمیم خود را گرفت. در شرایطی که این بازیکن تکنیکی با استمفوردبریجی ها تا تابستان ۲۰۲۱ قرارداد دارد، تصور می شد که باشگاه لندنی نام وی را برای فروش رد کند اما آبی ها چنین تصمیمی ندارند. از طرفی چون تابستان سال آینده قرارداد گلزن ملی پوش و بلژیکی به اتمام می رسد، امکان خروج باتشوایی به عنوان بازیکن آزاد نیز وجود دارد.برهمین اساس است که روزنامه دیلی میرر نوشت چلسی تصمیم به تمدید قرارداد گلزنش گرفته است. ظاهرا روسای باشگاه قصددارند تفاهم نامه کاری جدیدی تا تابستان ۲۰۲۲ با وی امضاکنند در سال آینده امکان فروش وی وجود داشته باشد.البته در این حالت حقوق وی از ۱۰۰ هزار به ۱۵۰ هزار پوند در هفته افزایش خواهد یافت.